SPITALUL MUNICIPAL
"DR. TEODOR ANDREI"
LUGOJ

Nr. 1/10.01.2022

Aprobat Manager,
Dr. Cocos Ionut

CODUL DE ETICĂ
AL PERSONALULUI ANGAJAT IN CADRUL SPITALULUI MUNICIPAL LUGOJ

PREAMBUL

VIZIUNE

În centrul atenţiei noastre este „determinarea unei atitudini şi a unei mentalităţi concentrate pe calitate, prin identificarea oportună a neconformităţilor şi deficienţelor în activitate, care constituie o piedică în faţa atingerii obiectivelor strategice ale spitalului".

Spitalul Municipal Lugoj urmăreşte îmbunătăţirea stării de sănătate a populaţiei şi contribuţia la realizarea unui sistem de sănătate modern şi eficient, compatibil cu sistemele de sănătate din Uniunea Europeană.

Existam ca sa inbunatatim viata pacientilor nostri. Cel mai bun rezultat, pentru fiecare pacient, de fiecare data .

PRINCIPII. VALORI

Principiile calitatii sunt urmatoarele:

Principiul numarul 1: Orientarea catre pacient.

Spitalele depind de pacientii lor, prin urmare trebuie sa inteleaga nevoile curente si viitoare ale acestora, trebuie sa indeplineasca cerintele acestora si sa caute sa depaseasca asteptarile lor cele mai inalte.

Principiul numarul 2: Conducerea.

Conducerea stabileste unitatea dintre obiectivul si directia spitalului. Ea trebuie sa creeze si sa pastreze un mediu intern in care persoanele devin perfect implicate in obtinerea obiectivelor spitalului.

Principiul numarul 3: Implicarea personalului

Personalul din cadrul tuturor nivelurilor ierarhice reprezinta esenta spitalului si implicarea lor totala permite ca abilitatile lor personale sa fie utilizate in beneficiul spitalului.

Principiul numarul 4: Abordarea procesuala

Un rezultat dorit este obtinut intr-un mod mult mai eficient cand activitatile si resursele aferente destinate crearii rezultatului sunt gestionate sub forma unui proces.

Principiul numarul 5: Abordarea sistemica

Identificarea, intelegerea si gestionarea proceselor interconectate in cadrul unui sistem contribuie la eficacitatea si eficienta organizatiei in atingerea propriilor obiective.

Principiul numarul 6: Imbunatatirea continua

Imbunatatirea continua a performantei generale a spitalului ar trebui sa fie obiectivul permanent al acestuia.

Principiul numarul 7: Abordarea factuala la luarea deciziilor

Decizii eficace sunt bazate pe analiza datelor si a informatiilor. Este important sa se faca corectii si sa se ia actiuni corective si preventive.

Principiul numarul 8: Relatii reciproc avantajoase cu furnizorii

O organizatie si furnizorii ei sunt intr-o relatie de interdependenta iar o relatie reciproc avantajoasa potenteaza capacitatea fiecarui partener de a crea valoare.

A. CODUL DE CONDUITA AL PERSONALULUI

Capitolul I - Domeniul de aplicare si principii generale

Art. 1. - Domeniul de aplicare

(1) Codul de conduita a personalului contractual din cadrul spitalului, reglementeaza normele de conduita profesionala a personalului contractual.

(2) Normele de conduita profesionala prevazute de prezentul cod de conduita sunt obligatorii pentru intreg personalul contractual din cadrul spitalului, incadrat in baza prevederilor Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificarile ulterioare.

Art. 2. - Obiective

Obiectivele prezentului cod de conduita urmaresc sa asigure cresterea calitatii serviciilor de sanatate, o buna administrare in realizarea interesului public, precum si eliminarea birocratiei si a faptelor de coruptie din administratia publica, prin:

a) reglementarea normelor de conduita profesionala necesare realizarii unor raporturi sociale si profesionale corespunzatoare crearii si mentinerii la nivel inalt a prestigiului centrului nostru medical si al personalului contractual;

b) informarea publicului cu privire la conduita profesionala la care este indreptatit sa se astepte din partea personalului contractual in exercitarea functiei;

c) crearea unui climat de incredere si respect reciproc intre cetateni si personalul contractual din spital.

Art. 3. - Principii generale

Principiile care guverneaza conduita profesionala a personalului contractual sunt urmatoarele:

a) prioritatea interesului public - principiu conform caruia personalul contractual are indatorirea de a considera interesul pacientilor mai presus decat interesul personal, in exercitarea atributiilor;

b) asigurarea egalitatii de tratament al cetatenilor/pacientilor, principiu conform caruia personalul contractual are indatorirea de a aplica acelasi regim juridic in situatii identice sau similare;

c) profesionalismul - principiu conform caruia personalul contractual are obligatia de a indeplini atributiile de serviciu cu responsabilitate, competenta, eficienta, corectitudine si constiinciozitate;

d) impartialitatea si nediscriminarea - principiu conform caruia angajatii contractuali sunt obligati sa aiba o atitudine obiectiva, neutra fata de orice interes politic, economic, religios sau de alta natura, in exercitarea atributiilor functiei;

e) integritatea morala - principiu conform caruia personalului contractual ii este interzis sa solicite sau sa accepte, direct ori indirect, pentru el sau pentru altul, vreun avantaj ori beneficiu moral sau material;

f) libertatea gandirii si a exprimarii - principiu conform caruia personalul contractual poate sa-si exprime si sa-si fundamenteze opiniile, cu respectarea ordinii de drept si a bunelor moravuri;
g) cinstea si corectitudinea - principiu conform caruia, in exercitarea functiei si in indeplinirea atributiilor de serviciu, personalul contractual trebuie sa fie de buna-credinta si sa actioneze pentru indeplinirea conforma a atributiilor de serviciu;
h) deschiderea si transparenta - principiu conform caruia activitatile desfasurate de angajatii contractuali in exercitarea atributiilor functiilor lor sunt publice si pot fi supuse monitorizarii cetatenilor.

Capitolul II - Norme generale de conduita profesionala a personalului contractual

Art. 4. - Asigurarea unui serviciu public de calitate

(1) Personalul contractual are obligatia de a asigura servicii de sanatate de calitate in beneficiul pacientilor care se adreseaza spitalului, prin participarea activa la luarea deciziilor si la transpunerea lor in practica, in scopul realizarii competentelor unitatii saitare, in limitele atributiilor stabilite prin fisa postului.
(2) In exercitarea functiei personalul contractual are obligatia de a avea un comportament profesionist, precum si de a asigura, in conditiile legii, transparenta administrativa, pentru a castiga si a mentine increderea publicului in integritatea, impartialitatea si eficacitatea unitatii sanitare.

Art. 5. - Respectarea Constitutiei si a legilor

(1) Angajatii contractuali au obligatia ca, prin actele si faptele lor, sa respecte Constitutia, legile tarii si sa actioneze pentru punerea in aplicare a dispozitiilor legale, in conformitate cu atributiile care le revin, cu respectarea eticii profesionale.
(2) Personalul contractual trebuie sa se conformeze dispozitiilor legale privind restrangerea exercitiului unor drepturi, datorata naturii functiilor detinute.

Art. 6. - Loialitatea fata de unitatea sanitara

(1) Personalul contractual are obligatia de a apara cu loialitate prestigiul unitatii sanitare in care isi desfasoara activitatea, precum si de a se abtine de la orice act ori fapt care poate produce prejudicii imaginii sau intereselor legale ale acesteia.
(2) Angajatilor le este interzis:
a) sa exprime in public aprecieri neconforme cu realitatea in legatura cu activitatea spitalului in care isi desfasoara activitatea, cu politicile si strategiile acesteia ori cu proiectele de acte cu caracter normativ sau individual;
b) sa faca aprecieri in legatura cu litigiile aflate in curs de solutionare si in care unitatea sanitara in care isi desfasoara activitatea are calitatea de parte, daca nu sunt abilitati in acest sens;
c) sa dezvaluie informatii care nu au caracter public, in alte conditii decat cele prevazute de lege;
d) sa dezvaluie informatiile la care au acces in exercitarea functiei, daca aceasta dezvaluire este de natura sa atraga avantaje necuvenite ori sa prejudicieze imaginea sau drepturile spitalului ori ale unor angajati contractuali, precum si ale persoanelor fizice sau juridice;
(3) Prevederile alin. (2) lit. a)-d) se aplica si dupa incetarea raportului de munca, pentru o perioada de 2 ani, daca dispozitiile din legi speciale nu prevad alte termene.
(4) Prevederile prezentului cod de conduita nu pot fi interpretate ca o derogare de la obligatia legala a personalului contractual de a furniza informatii de interes public celor interesati, in conditiile legii.

Art. 7. - Libertatea opiniilor

(1) In indeplinirea atributiilor de serviciu angajatii contractuali au obligatia de a respecta demnitatea functiei detinute, coreland libertatea dialogului cu promovarea intereselor autoritatii sau institutiei publice in care isi desfasoara activitatea.
(2) In activitatea lor angajatii contractuali au obligatia de a respecta libertatea opiniilor si de a nu se

lasa influentati de considerente personale.
(3) In exprimarea opiniilor, personalul contractual trebuie sa aiba o atitudine conciliant si sa evite generarea conflictelor datorate schimbului de pareri.

Art. 8. - Activitatea publica
(1) Relatiile cu mijloacele de informare in masa se asigura de catre persoanele desemnate in acest sens de managerul spitalului, in conditiile legii.
(2) Angajatii contractuali desemnati sa participe la activitati sau dezbateri publice, in calitate oficiala, trebuie sa respecte limitele mandatului de reprezentare incredintat de managerul spitalului.
(3) In cazul in care nu sunt desemnati in acest sens, angajatii contractuali pot participa la activitati sau dezbateri publice, avand obligatia de a face cunoscut faptul ca opinia exprimata nu reprezinta punctul de vedere oficial al unitatii sanitare in cadrul careia isi desfasoara activitatea.

Art. 9. - Cadrul relatiilor in exercitarea atributiilor functiei
(1) In relatiile cu personalul contractual din cadrul spitalului in care isi desfasoara activitatea, precum si cu persoanele fizice sau juridice, angajatii contractuali sunt obligati sa aiba un comportament bazat pe respect, buna-credinta, corectitudine si amabilitate.
(2) Personalul contractual are obligatia de a nu aduce atingere onoarei, reputatiei si demnitatii persoanelor din cadrul unitatii sanitare in care isi desfasoara activitatea, precum si ale persoanelor cu care intra in legatura in exercitarea functiei, prin:
a) intrebuintarea unor expresii jignitoare;
b) dezvaluirea aspectelor vietii private;
c) formularea unor sesizari sau plangeri calomnioase.
(3) Personalul contractual trebuie sa adopte o atitudine impartiala si justificata pentru rezolvarea clara si eficienta a problemelor cetatenilor. Personalul contractual are obligatia sa respecte principiul egalitatii cetatenilor in fata legii, prin:
a) promovarea unor solutii coerente, conform principiului tratamentului nediferentiat, raportate la aceeasi categorie de situatii de fapt;
b) eliminarea oricarei forme de discriminare bazate pe aspecte privind nationalitatea, convingerile religioase si politice, starea materiala, sanatatea, varsta, sexul sau alte aspecte.

Art. 10. - Conduita in cadrul relatiilor internationale
(1) Personalul contractual care reprezinta unitatea sanitara in cadrul unor organizatii internationale, institutii de invatamant, conferinte, seminarii si alte activitati cu caracter international are obligatia sa promoveze o imagine favorabila tarii si autoritatii sau institutiei publice pe care o reprezinta.
(2) In relatiile cu reprezentantii altor state, angajatii contractuali au obligatia de a nu exprima opinii personale privind aspecte nationale sau dispute internationale.
(3) In deplasarile in afara tarii, personalul contractual este obligat sa aiba o conduita corespunzatoare regulilor de protocol si sa respecte legile si obiceiurile tarii gazda.

Art. 11. - Interdictia privind acceptarea cadourilor, serviciilor si avantajelor
Angajatii contractuali nu trebuie sa solicite ori sa accepte cadouri, servicii, favoruri, invitatii sau orice alt avantaj, care le sunt destinate personal, familiei, parintilor, prietenilor ori persoanelor cu care au avut relatii de afaceri sau de natura politica, care le pot influenta impartialitatea in exercitarea atributiilor.

Art. 12. - Participarea la procesul de luare a deciziilor
(1) In procesul de luare a deciziilor angajatii contractuali au obligatia sa actioneze conform prevederilor legale si sa isi exercite capacitatea de apreciere in mod fundamentat si impartial.
(2) Angajatii contractuali au obligatia de a nu promite luarea unei decizii de catre unitatea sanitara, precum si indeplinirea atributiilor in mod privilegiat.

Art. 13. - Obiectivitate in evaluare
(1) In exercitarea atributiilor specifice functiilor de conducere, angajatii contractuali au obligatia sa asigure egalitatea de sanse si tratament cu privire la dezvoltarea carierei pentru personalul contractual din subordine.
(2) Personalul contractual de conducere are obligatia sa examineze si sa aplice cu obiectivitate criteriile de evaluare a competentei profesionale pentru personalul din subordine, atunci cand propune ori aproba avansari, promovari, numiri sau eliberari din functii ori acordarea de stimulente materiale sau morale, excluzand orice forma de favoritism ori discriminare.
(3) Personalul contractual de conducere are obligatia de a nu favoriza sau defavoriza accesul ori promovarea in functiile contractuale pe criterii discriminatorii, de rudenie, afinitate sau alte criterii neconforme cu principiile prevazute la art. 3.

Capitolul III
Coordonarea si controlul aplicarii normelor de conduita profesionala pentru personalul contractual

Art. 14. - Sesizarea
(1) Conducerea Spitalului Municipal Lugoj sau MS pot fi sesizate de orice persoana cu privire la:
a) incalcarea prevederilor prezentului cod de conduita de catre angajatii contractuali;
b) constrangerea sau amenintarea exercitata asupra angajatului contractual pentru a-l determina sa incalce dispozitiile legale in vigoare ori sa le aplice necorespunzator.
(2) Sesizarea prevazuta la alin. (1) nu exclude sesizarea organului disciplinar competent, potrivit legii, din cadrul autoritatilor si institutiilor publice.
(3) Angajatii contractuali nu pot fi sanctionati sau prejudiciati in nici un fel pentru sesizarea cu buna-credinta a organelor disciplinare competente, in conditiile legii.
(4) Conducerea ..... sau MS vor verifica actele si faptele pentru care au fost sesizate, cu respectarea confidentialitatii privind identitatea persoanei care a facut sesizarea.

Art. 15. - Solutionarea sesizarii
(1) Rezultatele activitatii de centralizare a sesizarilor sau petitiilor se consemneaza intr-un raport. Conducerea Spitalului Municipal Lugoj sau MS vor formula recomandari cu privire la modul de corectare a deficientelor constatate.
(2) Recomandarile Spitalului Municipal Lugoj sau MS vor fi comunicate:
a) angajatului contractual sau persoanei care a formulat sesizarea;
b) angajatului contractual care face obiectul sesizarii;
c) conducatorului spitalului in care isi desfasoara activitatea angajatul contractual care face obiectul sesizarii.

Capitolul IV - Dispozitii finale

Art. 16. - Raspunderea
(1) Incalcarea dispozitiilor prezentului cod de conduita atrage raspunderea disciplinara a personalului contractual, in conditiile legii.
(2) Organele cu atributii disciplinare au competenta de a cerceta incalcarea prevederilor prezentului cod de

conduita si de a propune aplicarea sanctiunilor disciplinare in conditiile Legii nr. 53/2003, cu modificarile ulterioare.
(3) In cazurile in care faptele savarsite intrunesc elementele constitutive ale unor infractiuni, vor fi sesizate organele de urmarire penala competente, in conditiile legii.
(4) Personalul contractual raspunde patrimonial, potrivit legii, in cazurile in care, prin faptele savarsite cu incalcarea normelor de conduita profesionala, aduce prejudicii persoanelor fizice sau juridice.

B. ETICA MEDICALA

CAPITOLUL I
DOMENIUL DE APLICARE SI PRINCIPII GENERALE

ART. 1 Domeniul de aplicare

(1) Codul de etica al personalului din cadrul spitalului reglementează normele de conduită etică a întregului personal.
(2) Normele de conduită etică prevăzute de prezentul cod sunt obligatorii pentru personalul din cadrul spitalului.

ART. 2 Obiective

Obiectivele prezentului cod urmăresc să asigure creşterea calităţii întregii activităţi a unitatii medicale, o bună administrare în realizarea interesului pacientilor, precum şi eliminarea birocraţiei şi a faptelor de corupţie prin:
1 Reglementarea normelor de conduită etică necesare realizării unor raporturi sociale şi profesionale corespunzătoare creării şi menţinerii la nivel înalt a prestigiului centrului medical şi al personalului;
2. Informarea publicului cu privire la conduita etică la care este îndreptăţit să se aştepte din partea personalului în exercitarea funcţiei;
3. Crearea unui climat de încredere şi respect reciproc între pacienti şi personalul din cadrul spitalul.

ART. 3 Principii generale

Principiile care guverneaza conduita profesionala a personalului contractual sunt urmatoarele:
a) prioritatea interesului public - principiu conform caruia personalul contractual are indatorirea de a considera interesul pacientilor mai presus decat interesul personal, in exercitarea atributiilor;
b) asigurarea egalitatii de tratament al cetatenilor/pacientilor, principiu conform caruia personalul contractual are indatorirea de a aplica acelasi regim juridic in situatii identice sau similare;
c) profesionalismul - principiu conform caruia personalul contractual are obligatia de a indeplini atributiile de serviciu cu responsabilitate, competenta, eficienta, corectitudine si constiinciozitate;
d) impartialitatea si nediscriminarea - principiu conform caruia angajatii contractuali sunt obligati sa aiba o atitudine obiectiva, neutra fata de orice interes politic, economic, religios sau de alta natura, in exercitarea atributiilor functiei;
e) integritatea morala - principiu conform caruia personalului contractual ii este interzis sa solicite sau sa accepte, direct ori indirect, pentru el sau pentru altul, vreun avantaj ori beneficiu moral sau material;
f) libertatea gandirii si a exprimarii - principiu conform caruia personalul contractual poate sa-si exprime si sa-si fundamenteze opiniile, cu respectarea ordinii de drept si a bunelor moravuri;
g) cinstea si corectitudinea - principiu conform caruia, in exercitarea functiei si in indeplinirea atributiilor de serviciu, personalul contractual trebuie sa fie de buna-credinta si sa actioneze pentru indeplinirea conforma a atributiilor de serviciu;
h) deschiderea si transparenta - principiu conform caruia activitatile desfasurate de angajatii contractuali in exercitarea atributiilor functiilor lor sunt publice si pot fi supuse monitorizarii cetatenilor.

CAPITOLUL II
ETICA ŞI DEONTOLOGIA MEDICILOR

ART.4 Domeniul de aplicare si principii generale

(1) Sănătatea omului este telul suprem al actului medical. Obligația medicului consta in a apară sănătatea fizica si mentala a omului, in a ușura suferințele, in respectul vieții si demnității persoanei umane, fără discriminări in funcție de vârsta, sex, rasa, etnie, religie, naționalitate, condiție sociala, ideologie politica sau orice alt motiv, in timp de pace, precum si in timp de război. Respectul datorat persoanei umane nu încetează nici după decesul acesteia.

(2) În exercitarea profesiei sale, medicul acorda prioritate intereselor pacientului, care primează asupra oricăror alte interese.

(3) În exercitarea profesiei sale, medicul este obligat sa respecte drepturile fundamentale ale omului si principiile etice in domeniul biomedical. Este interzis medicului, in exercitarea profesiei sale, sa impună pacientului opiniile sale personale de orice natura ar fi acestea.

(4) Medicul nu trebuie sa înceteze niciodată, in decursul vieții sale profesionale, sa își însușească achizițiile științei medicale, in scopul îmbunătățiri cunoștințelor sale medicale. Medicul trebuie ca, in conformitate cu abilitățile si cunoștințele sale, sa contribuie la informarea obiectiva a publicului si autorităților medicale in ceea ce privește problemele medicale.

(5) Medicul care oferă informații medicale in mass-media trebuie sa verifice modul in care afirmațiile sale sunt făcute publice si sa ia atitudine in cazul denaturării acestora.

ART. 5 Despre independenta profesionala a medicului si responsabilitate

(1) Medicul are independenta profesionala absoluta, libertatea absoluta a prescripțiilor si actelor medicale pe care le considera necesare, in limitele competentei sale, si este răspunzător pentru acestea.

(2) In cazul limitării prin constrângeri administrative si/sau economice a independentei sale, medicul nu este răspunzător.

(3) Medicul nu va garanta vindecarea afecțiunii pentru care pacientul i s-a adresat.

(4) În activitatea medicala ce se desfășoară in echipa - secții de spital, proces de învățământ medical tip rezidențiat, răspunderea pentru actele medicale aparține șefului echipei, in limitele atribuțiilor administrative de coordonare, si medicului care efectuează direct actul medical, in limitele competentei sale profesionale si rolului care i-a fost atribuit de șeful echipei. In echipele interdisciplinare, șeful echipei se considera a fi medicul din specialitatea in care s-a stabilit diagnosticul major de internare, daca nu exista reglementari speciale care sa prevadă altfel.

(5) Delegarea totala sau parțială a obligațiilor proprii către alte persoane, in lipsa evaluării si controlului personal, constituie abatere deontologica.

(6) Exprimarea consimțământului informat al pacientului pentru tratament nu înlătură responsabilitatea medicului pentru eventualele greșeli profesionale.

ART. 6 Secretul profesional este obligatoriu, cu excepția situațiilor expres prevăzute de lege

(1) Fac obiectul secretului profesional tot ceea ce medicul, in timpul exercitării profesiei sale, a aflat direct sau indirect in legătura cu viața intima a bolnavului, a familiei, a aparținătorilor, precum si probleme de diagnostic, prognostic, tratament, diverse circumstanțe in legătura cu boala.

(2) Secretul profesional persista si după terminarea tratamentului sau decesul pacientului.

(3) Secretul profesional trebuie păstrat si fata de aparținători, daca pacientul nu dorește altfel.

(4) Secretul profesional trebuie păstrat fata de colegi, cadre sanitare si instituțiile medicale care nu sunt implicate in actul medical al pacientului in cauza. În comunicările științifice cazurile vor fi in așa fel prezentate încât identitatea bolnavului sa nu poată fi recunoscuta.

(5) În cazul in care nu este contrar intereselor pacientului, medicul curant va permite accesul mass-media la pacient numai cu acceptul acestuia. Conducerea unității medicale, prin Directorul Medical este obligata sa ia toate masurile in așa fel încât accesul mass- media la pacient sa se facă numai cu acceptul medicului curant si al pacientului. Acordarea
de informații cu privire la un anumit caz se poate face numai cu acordul pacientului, al medicului curant si al conducerii unității medicale.
(6) Evidentele medicale trebuie păstrate ca materiale secrete profesionale.

ART. 7 Reguli generale de comportament in activitatea medicala
(1) Medicul nu poate trata un pacient fără a-l examina medical in prealabil, personal. Numai in cazuri excepționale, de urgenta sau in cazuri de forță majora (îmbolnăviri pe nave maritime aflate in mers, pe avioane in zbor, locuri inaccesibile in timp util) se vor da indicații de tratament prin mijloace de telecomunicații.
(2) Medicul poate executa o activitate medicala doar daca are pregătire si practica suficienta pentru aceasta. Aceasta prevedere nu se aplica in cazuri de urgenta vitala, care nu poate fi rezolvata altfel.
(3) Medicul poate utiliza numai aparate de diagnostic sau tratament autorizate si pentru mânuirea cărora are pregătire ori suficienta practica. Daca in urma examinării sau in cursul tratamentului medicul considera ca nu are suficiente cunoștințe ori experiență pentru a asigura o asistenta corespunzătoare, va solicita un consult, prin orice mijloace, cu alți specialiști sau va îndruma bolnavul către aceștia.
(4) În caz de pericol de moarte iminent, medicul va rămâne lângă pacient atât timp cat este nevoie de ajutorul lui profesional. Pacientul nevindecabil va fi tratat cu aceeași grija si aceeași atenție ca si cel care are șanse de vindecare.
(5) Medicul va informa pacientul asupra bolii acestuia, tratamentului necesar si a șanselor
de însănătoșire. Medicul va evita sa trezească prin comportamentul lui imaginea unei boli mai grave decât este ea in realitate.
(6) Medicul va păstra o atitudine de stricta neutralitate si neamestec in problemele familiale ale bolnavului, exprimându-si părerea numai daca este solicitat si numai daca intervenția este motivata de interesul sănătății bolnavului.
Medicul nu trebuie sa se implice in problemele legate de interesele materiale din familia bolnavului sau.

ART. 8 Obligativitatea acordarii asistentei medicale
(1) Medicul care se găsește in prezenta unui bolnav sau rănit in pericol are obligația sa ii acorde asistenta la nivelul posibilităților momentului si locului ori sa se asigure ca cel in cauza primește îngrijirile necesare.
(2) În caz de calamități naturale sau accidentari in masa, medicul este obligat sa răspundă la chemare, chiar sa își ofere de bunăvoie serviciile medicale imediat ce a luat cunoștință despre eveniment.
(3) Medicul poate refuza acordarea de îngrijiri de sănătate din motive personale sau profesionale temeinice, îndrumând pacientul spre alte surse de îngrijire medicala, cu excepția situațiilor de urgenta.
(4) Medicul este obligat sa pună la dispoziție confratelui care preia pacientul toate informațiile medicale referitoare la caz.

ART. 9 Întreținerea si folosirea cunoștințelor profesionale
Educația medicala continua - Medicii au datoria de a-si perfecționa continuu cunoștințele profesionale. În folosirea unor metode terapeutice noi trebuie sa primeze
interesul pacientului, iar acestea nu pot fi utilizate decât după evaluarea raportului risc- beneficiu.

ART. 10 Integritatea si imaginea medicului
(1) Medicul trebuie sa fie model de comportament etico-profesional, contribuind la creșterea nivelului sau profesional si moral, a autorității si prestigiului profesiunii medicale pentru a merita stima si încrederea pacienților si a colaboratorilor.

(2) Medicul nu trebuie sa se folosească de un mandat electiv, o funcție administrativa sau de alte autorități pentru a-si creste clientela.
(3) Medicul poate folosi numai titlul la care are dreptul, conform pregătirii sale profesionale.
(4) Informările privind serviciile medicale sunt acceptate, cu condiția sa fie corecte, si se pot referi la:
a) sediul profesional, orele de funcționare, conducerea instituției medicale;
b) specialitatea si titlul medicului;
c) metodele de diagnostic si tratament folosite. Aceste informații trebuie sa se refere numai la metode de diagnostic si tratament fundamentate științific si acceptate in lumea medicala. Nu trebuie sa conțină informații eronate sau care ar putea induce pacienții in eroare;
d) tarifele percepute.
Aceste informații nu trebuie sa inducă pacienților impresia ca neapelarea la serviciile medicului respectiv le poate pune in pericol starea de sănătate fizica sau psihica.
(5) Medicul nu poate face reclama unor medicamente sau bunuri medicale de consum. Menționarea denumirii unor medicamente sau bunuri medicale in cuprinsul unor articole, cărți, făcută in scop științific, nu se considera reclama.
(6) Medicul nu trebuie sa facă propaganda in mediile nemedicale sau chiar medicale unor procedee de diagnostic ori tratament insuficient probate, fără sa sublinieze si rezervele ce se impun.
(7) Este contrara eticii înțelegerea dintre doi medici, intre medic si farmacist sau intre medic si un cadru auxiliar pentru obținerea de avantaje materiale.
(8) Este interzisa medicului practician implicarea in distribuirea unor remedii, aparate sau produse medicamentoase autorizate ori neautorizate.
(9) Este interzisa practicarea de către medic a unor activități care dezonorează profesia medicala. Orice medic trebuie sa se abțină, chiar in afara vieții profesionale, de la acte de natura sa duca la desconsiderarea acesteia.
(10) Medicul nu poate fi obligat sa își exercite profesia in condiții ce ar putea compromite calitatea îngrijirilor medicale si a actelor sale profesionale, cu excepția urgentelor medico- chirurgicale vitale.
(11) Medicul nu poate propune sau aplica pacientului ca benefice ori lipsite de riscuri remedii sau procedee iluzorii ori insuficient probate. Orice practica neștiințifică este interzisa.
(12) Este interzisa acordarea de facilități, colaborarea sau sprijinirea oricărei persoane care practica ilegal medicina. Medicul are obligația de a sesiza existenta unor astfel de situații colegiului teritorial al medicilor.

ART. 11 Onorarii si atragerea bolnavilor
(1) Este interzisa emiterea oricărui document medical care ar aduce pacientului un avantaj material nejustificat sau ilicit.
(2) Este interzisa medicului practicarea concurentei neloiale, inclusiv prin practicarea unor tarife minimale, vădit disproporționate fata de costul real al serviciului medical, in scopul atragerii clientelei.
(3) Este admis serviciul gratuit in scopuri filantropice, cu informarea colegiului teritorial al medicilor cel mai târziu la 3 zile după acordarea asistentei medicale.

ART. 12 Îndatoriri față de bolnavi
(1) Respectarea drepturilor persoanei
Medicul trebuie sa respecte dreptul persoanei in privința opțiunii libere asupra medicului sau curant si chiar sa faciliteze aceasta posibilitate.
Un medic care este solicitat sau are obligația sa examineze o persoana privata de libertate ori sa dea îngrijiri in mediu carceral nu poate nici direct, nici indirect, fie si numai prin simpla prezenta, sa cauționeze sau sa favorizeze atingerea integrității fizice ori psihice a vreunui deținut, inclusiv a demnității acestuia. Daca medicul constata ca persoana privata de libertate a suportat maltratări, are obligația sa informeze autoritatea judiciara.
(2) Relația cu pacientul

Exercitarea profesiei medicale nu trebuie făcută impersonal, ci încercând stabilirea unei relații umane cu pacientul, pentru ca, la nevoie, compasiunea din partea medicului sa nu para un act formal.
Este interzis ca medicul curant sa întrețină relații sexuale cu pacienții săi sau sa-i supună pe aceştia unor acte degradante pentru ființa umana.
Medicul trebuie sa dea dovada de diligenta maxima in stabilirea diagnosticului, tratamentului adecvat si in evitarea complicațiilor previzibile la pacientul aflat in îngrijirea sa.
Prescripțiile medicale trebuie formulate cat mai clar, medicul asigurându-se ca a fost înțeles complet de către bolnav si anturajul acestuia, mergând pana la încercarea de a supraveghea executarea tratamentului.
Din momentul in care a răspuns unei solicitări, medicul este automat angajat moral sa asigure bolnavului in cauza îngrijiri conștiincioase si devotate, inclusiv prin trimiterea pacientului la o unitate medicala sau la un specialist cu competente superioare.
Medicul curant are obligația de a face toate demersurile medicale pentru a facilita pacientului său obținerea drepturilor sale ce decurg din starea de boală.
În caz de război, cataclisme, epidemii si atentate, medicul nu are dreptul sa își abandoneze bolnavii, cu excepția unui ordin formal al unei autorități competente in conformitate cu legea.
(3) Consimțământul
Pentru orice intervenție medicala diagnostică sau terapeutică este necesar consimțământul informat al pacientului.
Consimțământul pacientului va fi exprimat in condițiile legii. Consimțământul va fi dat după informarea pacientului asupra diagnosticului, prognosticului, alternativelor terapeutice, cu riscurile si beneficiile acestora.
În situația pacienților minori, incompetenți sau care nu își pot exprima voința, consimțământul va aparține reprezentanților legali. Daca medicul curant apreciază ca decizia reprezentantului legal nu este in interesul pacientului, se constituie o comisie de arbitraj de specialitate pentru a evalua cazul si a lua decizia.
În situații de urgenta, când este pusa in pericol viața pacientului, iar acesta nu își poate exprima voința si rudele sau reprezentanții legali nu pot fi contactați, consimțământul este implicit, iar medicul va face tot ceea ce este posibil pentru salvarea pacientului, urmând ca informarea acestuia sa se facă ulterior.
Prognosticul grav va fi împărtășit pacientului cu prudenta si tact, ținându-se cont de starea psihica a acestuia. Prognosticul va fi dezvăluit si familiei doar daca pacientul consimte la aceasta. In cazul in care se considera ca dezvăluirea prognosticului va dauna pacientului sau atunci când acesta nu dorește sa afle, prognosticul poate fi dezvăluit familiei.

ART.13 Eliberarea de documente medicale
Este interzisa eliberarea pentru bolnav a unor certificate de complezenta sau a unor rapoarte tendențioase.
Orice act medical va oglindi realitatea obiectiva.
Medicul poate emite certificate, atestate si documente permise de lege, pe baza propriilor sale constatări si a examenelor necesare in acest scop.
Este interzis ca informațiile medicale sa fie prezentate deformat sau ascunse.
Documentele medicale vor respecta forma prevăzută de lege. Documentele medicale nu trebuie sa conțină mai multe date decât este necesar scopului pentru care acestea sunt întocmite si eliberate.
Persoana la care se refera documentul medical emis are dreptul de a fi informata cu privire la conținutul acestuia.

ART. 14 Îndatoriri fata de comunitate
Medicul chemat într-o familie ori colectivitate trebuie sa se îngrijească de respectarea regulilor de igiena si de profilaxie. El va semnala bolnavului si anturajului responsabilitatea ce revine acestora fata de ei înșiși, dar si fata de comunitate si colectivitate.
Medicul are obligația morala de a aduce la cunoștință organelor competente orice situație de care afla si care reprezintă un pericol pentru sănătatea publică.

ART. 15 Relațiile medicului cu colegii si colaboratorii. Confraternitatea
Medicul va trebui sa își trateze confrații așa cum ar dori el însuși sa fie tratat de ei. In baza spiritului de corp profesional, medicii își datorează asistenta morala.
Schimbul de informații intre medici privind pacienții trebuie sa se facă obiectiv si in timp util, in așa fel încât asistenta medicala a pacienților sa fie optima.
Daca un medic are neînțelegeri cu un confrate, trebuie sa prevaleze concilierea potrivit Statutului Colegiului Medicilor din Romania. Este interzisa răspândirea de comentarii ce ar putea sa prejudicieze reputația profesionala a unui confrate. Medicii trebuie sa ia apărarea unui confrate atacat pe nedrept.
Constituie încălcare a regulilor etice blamarea si defăimarea colegilor (critica pregătirii sau activității lor medicale) in fata bolnavilor, aparținătorilor, a personalului sanitar etc., precum si orice expresie sau act capabil sa zdruncine încrederea in medicul curant si autoritatea acestuia.
Atunci când un medic ia cunoștință despre greșeli etice sau profesionale care aduc atingere imaginii profesiei, comise de către un coleg, trebuie sa ia atitudine cu tact, încercând sa discute problema cu confratele in cauza. Daca aceasta nu da rezultate, medicul are obligația sa discute cazul in cadrul Colegiului Medicilor din Romania, înainte de a se adresa altor autorități competente.

ART. 16 Consultul medical
Ori de cate ori medicul considera necesar sa ceara părerea unui coleg pentru elucidarea diagnosticului, formularea planului terapeutic sau a indicației unei intervenții, acesta va propune, de acord cu bolnavul sau aparținătorii lui si ținând cont de preferințele acestuia, un consult cu alți confrați.
Consultul este organizat de medicul curant si este recomandabil ca medicii chemați pentru consult sa examineze bolnavul in prezenta medicului curant. Apoi medicii se retrag pentru a discuta cazul.
După ce au căzut de acord, medicul curant comunică bolnavului sau aparținătorului rezultatul consultului.
Daca exista divergente de păreri, se va proceda, după caz, la completarea examinărilor, internarea in spital, lărgirea consultului prin invitarea altor specialiști etc.
În consultul medical se va păstra o atmosfera de stima si respect reciproc, nu se va manifesta superioritate fata de medicul curant. Discuția cazului si observațiile critice nu se vor face in fata bolnavului sau a altor persoane străine, chiar daca este vorba de medici subordonați.
Un medic care a fost chemat pentru un consult nu trebuie sa revadă ulterior pacientul din proprie inițiativă si fără aprobarea medicului curant. În cazul colaborării mai multor medici pentru examinarea sau tratamentul aceluiași pacient, fiecare practician își asuma responsabilitatea personal. Este interzis transferul de sarcini si responsabilități privind indicațiile de investigații, prescrierea de medicamente sau concedii medicale către alți medici care nu au participat la consultul medical.
Daca in urma unui consult avizul celor chemați diferă fundamental de cel al medicului curant, pacientul trebuie informat. Medicul curant este liber sa se retragă daca părerea medicilor chemați la consult prevalează in opinia pacientului sau a anturajului acestuia. Pacientul aflat in tratamentul unui coleg poate fi asistat de orice confrate pentru probleme incidente urgente, cu informarea prealabila sau ulterioara a medicului. Daca propunerea pentru un consult medical vine din partea pacientului sau a anturajului acestuia, medicul are obligația organizării modalității de consult.
În cazul in care medicul curant nu este de acord, se poate retrage fără explicații. În urma consultului se va redacta un document semnat de participanți. Daca documentul nu este redactat, se considera ca participanții la consult susțin punctul de vedere al medicului curant.

ART. 17 Raporturi cu alți profesioniști din domeniul medical
Medicii vor avea raporturi bune, in interesul pacienților, cu ceilalți profesioniști din domeniul medical.

ART. 18 Reguli privind cercetarea medicala/studii clinice pe subiecți umani

Cercetarea medicala/studiul clinic pe subiecți umani se face cu respectarea prevederilor convențiilor si declarațiilor internaționale la care Romania este parte semnatara si a dispozițiilor legale naționale emise in vederea reglementarii acestora.

Medicul implicat in cercetarea biomedicala are datoria de a promova si proteja viața, sănătatea, intimitatea si demnitatea subiecților umani care participa la cercetare/studiu. În desfășurarea cercetării medicale/studiului clinic pe subiecți umani trebuie acordata o protecție deosebita populațiilor vulnerabile, cum ar fi:

a) persoane dezavantajate din punct de vedere economic si medical;

b) persoane care nu își pot da consimțământul pentru participarea într-o cercetare medicala/studiu clinic (minori, persoane incompetente, persoane care datorita stării lor nu își pot exprima voința);

c) persoane care sunt susceptibile a-si da consimțământul sub presiune (de exemplu, persoane in detenție, militari);

d) persoane care nu beneficiază personal din cercetare/studiu;

e) persoane pentru care cercetarea medicala/studiul clinic este combinata cu îngrijirea medicala.

În cercetarea/studiul pe subiecți umani, binele individului primează asupra binelui societății in general si al științei. Cercetarea medicala/studiul clinic in scopul progresului medical trebuie sa se facă doar in ultima instanță pe subiecți umani. Aceasta trebuie sa se efectueze in conformitate cu datele științifice existente, cu alte surse relevante de informare si cu datele obținute din experimentarea pe animale, atunci când aceasta este posibila. Principalul scop al cercetării medicale/studiului clinic pe subiecți umani este de a îmbunătăți metodele profilactice, diagnostice si de tratament, înțelegerea etiologiei si a patogenezei unei afecțiuni.

Nu se poate întreprinde nici o cercetare pe o persoana, decât daca sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:

a) nu exista nici o metoda alternativa la cercetarea pe ființe umane, de eficacitate comparabila;

b) riscurile la care se poate expune persoana nu sunt disproporționate in comparație cu beneficiile potențiale ale cercetării;

c) proiectul de cercetare a fost aprobat de instituțiile competente după ce a făcut obiectul unei examinări independente asupra pertinentei sale științifice, inclusiv al unei evaluări a importantei obiectivului cercetării, precum si al unei examinări pluridisciplinare a acceptabilității sale pe plan etic;

d) persoana pe care se fac cercetări este informata asupra drepturilor sale si asupra garanțiilor pentru protecția sa;

e) exista consimțământul participanților.

f) protocolul cercetării trebuie sa fie evaluat de o comisie de etica interna instituției medicale, comisie de specialitate ce funcționează ca un organism independent constituit din membrii cu profesie în domeniul medical/științific si membrii cu profesie în afara domeniului medical/științific, a căror responsabilitate este sa asigure protecția drepturilor, siguranța si starea de bine a subiecților umani incluși în studiul clinic; comisia va avea in componenta persoane independente fata de cercetători sau sponsori si va funcționa pe baza unei proceduri interne proprii. Comisia de etica ce efectuează evaluarea proiectului trebuie sa fie informata cu privire la desfășurarea cercetării/studiului si are dreptul de a monitoriza cercetările/studiile in derulare. Cercetarea medicala/studiul clinic pe subiecți umani trebuie sa fie efectuata numai de către persoane calificate in acest sens. Aceasta persoana are responsabilitatea privind subiecții implicați in cercetare/studiu, chiar daca aceștia si-au exprimat consimțământul informat pentru participare.

Experimentul clinic (cercetarea fără scop terapeutic) este admisibil din punct de vedere etic daca nu comporta nici un risc serios previzibil. Cercetătorii care conduc experimentul clinic sunt obligați sa il întrerupă daca apare pericolul vătămării sănătății subiectului sau când acesta cere sistarea experimentului. Cercetarea medicala pe subiecți umani se poate derula doar daca potențialele beneficii sunt superioare riscurilor.

Impunerea cu forța sau prin inducerea in eroare a experimentului pe om constituie o grava încălcare a principiilor eticii medicale. Participarea subiecților umani in cercetare se poate face numai voluntar si numai după ce aceștia au fost informați adecvat cu privire la: scopurile, metodele cercetării, riscurile si beneficiile

anticipate. De asemenea, subiectii trebuie informați ca se pot retrage oricând din cercetare, fără ca acest lucru sa ii prejudicieze in vreun fel.
Consimțământul informat al participanților trebuie luat cu respectarea prevederilor legale. Refuzul unui pacient de a participa într-o cercetare/studiu nu trebuie sa influențeze calitatea relației medic-pacient.
În cazul minorilor, consimțământul va fi obținut de la aparținători sau de la reprezentantul legal, fiind necesar si acceptul minorului de a participa in cercetare/studiu. Este necesar un maximum de prudenta in a utiliza minorii in experimentele medicale si numai daca riscurile sunt minime.
În cazul persoanelor incompetente sau incapabile de a-si exprima voința, consimțământul va fi obținut de la aparținători sau de la reprezentanții legali.
Includerea in cercetarea medicala/studiul clinic a subiecților incompetenți sau care nu își pot exprima voința se va face numai atunci când cercetarea nu poate fi efectuata folosindu- se persoane competente (condiția fizica sau psihica ce împiedică obținerea consimțământului informat este o caracteristica necesara a populației incluse in studiu) si numai daca riscurile sunt minore. Medicul trebuie sa ia toate masurile necesare pentru protejarea intimității subiecților participanți in cercetare, pentru păstrarea confidențialității informațiilor despre subiecți, si trebuie sa minimalizeze pe cat posibil impactul cercetării asupra integrității fizice, mentale si a personalității acestora.
Cercetările/studiile efectuate in scop terapeutic constituie aplicarea pentru prima data la om a unor procedee medicale sau chirurgicale, prescripții terapeutice si se vor face exclusiv in scop curativ. In asemenea cercetări trebuie sa existe o proporționalitate justa, in favoarea bolnavului, intre riscurile procedeului nou si gravitatea cazului; pericolele posibile ale procedeului nou sa nu întreacă in gravitate evoluția probabila a bolii de baza sau a tratamentelor cunoscute si aplicate pana in prezent.
Folosirea unui placebo in cercetări medicale combinate cu îngrijirea pacienților este admisa numai atunci când nu exista metode profilactice, diagnostice sau terapeutice demonstrate pentru subiecții participanți ori atunci când pacienții care primesc placebo nu sunt expuși unor riscuri suplimentare.
Participanții într-o cercetare medicala/studiu clinic trebuie sa aibă acces la beneficiile rezultate din aceasta, după încheierea cercetării/studiului.
Publicarea rezultatelor unei cercetări medicale/studiu clinic pe subiecți umani se va face cu respectarea acurateței datelor si numai in condițiile in care sunt respectate normele etice naționale si internaționale care guvernează cercetarea medicala/studiul clinic pe subiecți umani. Se interzice provocarea de îmbolnăviri artificiale unor oameni sănătoși, din rațiuni experimentale.
În toate cazurile de cercetări/studii clinice, pentru verificarea pe om a eficacității unor metode de diagnostic sau de tratament se va respecta riguros condiția consimțământului voluntar al subiectului.
Experimentarea umana trebuie sa respecte un număr de reguli:
a) sa fie precedata de o serioasa experimentare pe animal;
b) subiectul sa accepte voluntar, sa fie major, in stare de libertate si perfect informat despre riscuri;
c) in cazul unor maladii incurabile, la subiecți in stadiul terminal, remediul nu trebuie sa provoace suferințe suplimentare si sa existe șanse rezonabile de a fi util;
d) nu pot fi experimentate remedii care ar altera psihicul sau conștiința morala.
Se interzice orice activitate terapeutica sau experimentala pe om din simple rațiuni de orgoliu profesional ori științific, de al cărei rezultat nu poate beneficia majoritatea indivizilor sau care lezează principiile culturale ori morale ale comunității.
Experimentele privind clonarea ființei umane sunt interzise.

ART. 19 Exercițiul medicinei de expertiza judiciara
Subiectul va fi informat in prealabil despre sensul examinării, de către expertul care nu a avut niciodată nici o relație de un gen oarecare cu cel expertizat, ceea ce i-ar putea influenta raționamentele, altfel expertul are obligația de a se recuza, informând forurile competente cu privire la motivele recuzării.
Expertizatul îl poate recuza pe expert, acesta trebuind sa se supună dorinței expertizatului. Raportul final nu va conține decât elemente de răspuns la chestiunile puse in decizia de numire a expertului. În rest, expertul este supus secretului profesional.

ART.20 Atentarea la viața si integritatea fizica a bolnavului. Eutanasia
Medicul trebuie sa încerce reducerea suferinței bolnavului incurabil, asigurând demnitatea muribundului.
Se interzice cu desăvârșire eutanasia, adică utilizarea unor substanțe sau mijloace in scopul de a provoca decesul unui bolnav, indiferent de gravitatea si prognosticul bolii, chiar daca a fost cerut insistent de un bolnav perfect conștient.
Medicul nu va asista sau indemna la sinucideri ori autovătămări prin sfaturi, recomandări, împrumutarea de instrumente, oferirea de mijloace. Medicul va refuza orice explicație sau ajutor in acest sens.
Nici o mutilare nu poate fi practicata fără o justificare medicala evidenta, serios documentata si fără consimțământul informat al pacientului, cu excepția situațiilor de urgenta cu risc vital.
Prin actele sale profesionale, de investigare sau terapeutice, medicul nu trebuie sa supună pacientul nici unui risc nejustificat, chiar daca exista cererea expresa a acestuia din urma. Întreruperea de sarcina poate fi practicata in cazurile si in condițiile prevăzute de lege. Orice medic este liber sa refuze fără explicații cererea de întrerupere voluntara a sarcinii.

CAPITOLUL III
ETICA ŞI DEONTOLOGIA ASISTENTULUI MEDICAL GENERALIST ŞI A ASISTENTULUI MEDICAL

ART. 1 Principii generale
Principiile fundamentale în baza cărora se exercită profesia de asistent medical generalist, profesia de moaşă şi profesia de asistent medical pe teritoriul României sunt următoarele:
a) exercitarea profesiei se face exclusiv în respect faţă de viaţa şi de persoana umană;
b) în orice situaţie primează interesul pacientului şi sănătatea publică;
c) respectarea în orice situaţie a drepturilor pacientului;
d) colaborarea, ori de câte ori este cazul, cu toţi factorii implicaţi în asigurarea stării de sănătate a pacientului;
e) acordarea serviciilor se va face la cele mai înalte standarde de calitate posibile, pe baza unui nivel înalt de competenţe, aptitudini practice şi performanţe profesionale fără niciun fel de discriminare;
f) în exercitarea profesiei asistenţii medicali generalişti, moaşele şi asistenţii medicali trebuie să dovedească loialitate şi solidaritate unii faţă de alţii în orice împrejurare, să îşi acorde colegial ajutor şi asistenţă pentru realizarea îndatoririlor profesionale;
g) asistenţii medicali generalişti, moaşele şi asistenţii medicali trebuie să se comporte cu cinste şi demnitate profesională şi să nu prejudicieze în niciun fel profesia sau să submineze încrederea pacientului.

ART. 2 Responsabilitatea personală, integritatea şi independenţa profesională a asistenţilor medicali generalişti şi asistenţilor medicali
(1) Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical trebuie să evite în exercitarea profesiei atitudinile ce aduc atingere onoarei profesiei şi să evite tot ceea ce este incompatibil cu demnitatea şi moralitatea individuală şi profesională.
(2) Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical au obligaţia să manifeste o conduit ireproşabilă faţă de bolnav, respectând întotdeauna demnitatea acestuia.
(3) În caz de pericol public, asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical nu au dreptul să îşi abandoneze bolnavii, cu excepţia unui ordin formal al unei autorităţi competente, conform legii.
(4) Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical sunt răspunzători pentru fiecare dintre actele lor profesionale.

Pentru riscurile ce decurg din activitatea profesională, asistenţii medicali generalişti, moaşele şi asistenţii medicali din sistemul public sau privat încheie o asigurare de răspundere civilă pentru greşeli în activitatea profesională.
(5) Încredinţarea atribuţiilor proprii unor persoane lipsite de competenţă constituie greşeală deontologică.
(6) Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical trebuie să comunice cu pacientul într-o manieră adecvată, folosind un limbaj respectuos, minimalizând terminologia de specialitate pe înţelesul acestora.
(7) Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical trebuie să evite orice modalitate de a cere recompense, altele decât formele legale de plată.

ART. 3 Raporturi profesionale cu alţi profesionişti din domeniul medico-sanitar şi instituţii
1. Raporturile profesionale cu alţi profesionişti din domeniul sanitar
(1) În baza spiritului de echipă, asistenţii medicali generalişti, moaşele şi asistenţii medicali îşi datorează sprijin reciproc.
(2) Constituie încălcări ale regulilor etice:
a) jignirea şi calomnierea profesională;
b) blamarea şi defăimarea profesională;
c) orice alt act sau fapt care poate aduce atingere demnităţii profesionale a asistentului medical generalist, a moaşei şi a asistentului medical.
(3) În cazul unor neînţelegeri, în considerarea calităţii profesionale, conflictul în primă instant trebuie mediat de biroul consiliului judeţean, la nivel judeţean/municipiului, şi de Biroul executiv, la nivel naţional. Dacă acesta persistă, cei implicaţi se pot adresa Comisiei de etică şi deontologie sau justiţiei, fiind interzisă perturbarea activităţii profesionale din aceste cauze.
(4) În cazul în care se constată încălcări ale regulilor etice, se urmează procedura de sancţionare, conform prevederilor legale în vigoare.
(5) În cazul colaborării mai multor asistenţi medicali generalişti, moaşe şi asistenţi medicali pentru examinarea, tratamentul sau îngrijirea aceluiaşi pacient, fiecare practician îşi asumă responsabilitatea individual prin aplicarea parafei profesionale în dreptul fiecărei manevre sau tehnici executate personal.
(6) În interesul pacienţilor, asistenţii medicali generalişti, moaşele şi asistenţii medicali vor avea relaţii de colaborare cu celelalte profesii din domeniul sanitar, cu respectarea demnităţii şi onoarei profesionale.
2. Raporturile profesionale cu instituţiile
(1) Spitalul urmăreşte să asigure condiţii optime asistentului medical generalist, moaşei şi asistentului medical în exercitarea profesiei.
(2) Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical aduc la cunoştinţa persoanelor competente şi autorităţilor competente orice circumstanţă care poate prejudicia îngrijirea sau calitatea tratamentelor, în special în ceea ce priveşte efectele asupra persoanei sau care limitează exerciţiul profesional.
(3) Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical, în concordanţă cu diferitele niveluri de responsabilitate pe care le îndeplinesc, contribuie la orientarea politicilor şi dezvoltarea sistemului de sănătate.

ART. 4 Educaţia medicală continuă
În vederea creşterii gradului de pregătire profesională, asistenţii medicali generalişti, moaşele şi asistenţii medicali au obligaţia să efectueze cursuri şi alte forme de educaţie continuă creditate de Ordinul Asistenţilor Medicali Generalişti, Moaşelor şi Asistenţilor Medicali din România, denumit în continuare OAMGMAMR, precum şi alte forme de educaţie continuă prevăzute de lege pentru îndeplinirea numărului minim de credite anual necesar reautorizării exercitării profesiei.

ART. 5 Obligaţii etice şi deontologice
1. Obligaţia acordării îngrijirilor medicale

(1) Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical, în exercitarea profesiei, nu pot face discriminări pe baza rasei, sexului, vârstei, apartenenţei etnice, originii naţionale sau sociale, religiei, opţiunilor politice sau antipatiei personale, a condiţiei sociale faţă de pacienţi.
(2) Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical au obligaţia de a lua măsuri de acordare a primului ajutor.
(3) Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical au obligaţia să acorde asistenţă medicală şi îngrijirile necesare în limita competenţei lor profesionale.
(4) În caz de calamităţi naturale (cutremure, inundaţii, epidemii, incendii) sau accidentări în masă (naufragii, accidente rutiere sau aviatice, accidente nucleare etc.), asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical sunt obligaţi să răspundă la chemare, să îşi ofere de bunăvoie serviciile de îngrijire, imediat ce au luat cunoştinţă despre eveniment.
(5) Voinţa pacientului în alegerea asistentului medical generalist, a moaşei şi a asistentului medical trebuie întotdeauna respectată, indiferent care ar fi sensul acesteia.
(6) Dacă pacientul se află într-o stare fizică sau psihică ce nu îi permite exprimarea lucidă a voinţei, aparţinătorii sau apropiaţii celui suferind trebuie preveniţi şi informaţi corect, pentru a hotărî în numele acestuia, cu excepţia imposibilităţii (de identificare, de comunicare, de deplasare etc.) sau a urgenţelor.
(7) Dacă în urma examinării sau în cursul îngrijirilor asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical consideră că nu au suficiente cunoştinţe sau experienţă pentru a asigura o asistenţă corespunzătoare, se vor consulta cu alţi colegi sau vor îndruma bolnavul către alţi specialişti.
(8) Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical vor păstra o atitudine de strictă neutralitate şi neamestec în problemele familiale (morale, materiale etc.) ale pacientului, exprimându-şi părerea numai dacă intervenţia este motivată de interesul sănătăţii pacientului, cu consimţământul prealabil al acestuia.
(9) Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical pot refuza acordarea unor îngrijiri către pacient atunci când refuzul este justificat de interesul sănătăţii pacientului, cu excepţia situaţiilor de urgenţă.

2. Respectarea drepturilor pacientului

Pacientul are următoarele drepturi: dreptul la informaţia medicală, dreptul la consimţământ, dreptul la confidenţialitatea informaţiilor şi viaţa privată, drepturi în domeniul reproducerii, drepturi la tratament şi îngrijiri medicale.

Consimţământul

O intervenţie medicală nu se poate efectua decât după ce pacientul sau reprezentantul legal al acestuia, în cunoştinţă de cauză, şi-a dat consimţământul. Pacientul are dreptul să refuze sau să oprească o intervenţie medicală, asumându-şi în scris răspunderea pentru decizia sa; consecinţele refuzului său, al opririi actelor medicale trebuie explicate pacientului. Consimţământul pacientului sau, după caz, al reprezentantului legal al acestuia este obligatoriu:

a) pentru recoltarea, păstrarea, folosirea tuturor produselor biologice prelevate din corpul său, în vederea stabilirii diagnosticului sau a tratamentului cu care acesta este de acord;
b) în cazul supunerii la orice fel de intervenţie medicală;
c) în cazul participării sale la învăţământul medical clinic şi la cercetarea ştiinţifică;
d) în cazul fotografierii sau filmării sale într-o unitate medicală;
e) în cazul donării de sânge în condiţiile prevăzute de lege.

Consimţământul pacientului sau al reprezentantului legal al acestuia, după caz, nu este obligatoriu in următoarele situaţii:

a) când pacientul nu îşi poate exprima voinţa, dar este necesară o intervenţie medicală de urgenţă;
b) în cazul în care furnizorii de servicii medicale consideră că intervenţia este în interesul pacientului, iar reprezentantul legal refuză să îşi dea consimţământul, asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical sunt obligaţi să anunţe medicul curant/de gardă (decizia fiind declinată unei comisii de arbitraj de specialitate).

3. Secretul profesional

(1) Secretul profesional este obligatoriu.

(2) Secretul profesional există şi faţă de aparţinători, colegi sau alte persoane din sistemul sanitar, neinteresate în tratament, chiar şi după terminarea tratamentului şi decesul pacientului.
(3) Obiectul secretului profesional îl constituie tot ceea ce asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical, în calitatea lor de profesionist, au aflat direct sau indirect în legătură cu viaţa intima a pacientului, a familiei, a aparţinătorilor, precum şi problemele de diagnostic, prognostic, tratament, circumstanţe în legătură cu boala şi alte diverse fapte, inclusiv rezultatul autopsiei.
(4) Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical răspund disciplinar pentru destăinuirea secretului profesional, excepţie făcând situaţia în care pacientul şi-a dat consimţământul expres pentru divulgarea acestor informaţii, în tot sau în parte.
(5) Interesul general al societăţii (prevenirea şi combaterea epidemiilor, a bolilor venerice, a bolilor cu extindere în masă şi altele asemenea prevăzute de lege) primează faţă de interesul personal al pacientului.
(6) În comunicările ştiinţifice, cazurile vor fi astfel prezentate încât identitatea pacientului să nu poată fi recunoscută.
(7) Informaţiile cu caracter confidenţial pot fi furnizate de către asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical numai în cazul în care pacientul îşi dă consimţământul explicit sau dacă legea o cere în mod expres.

ART. 6 Situaţii speciale în practicarea profesiunii în sistem instituţionalizat

1. Situaţia bolnavului psihic

(1) Persoanele cu tulburări psihice beneficiază de asistenţă medicală şi de îngrijiri de sănătate de aceeaşi calitate cu cele aplicate altor categorii de bolnavi şi adaptate cerinţelor lor de sănătate.
(2) Orice persoană cu tulburări psihice trebuie apărată de daunele pe care ar putea să i le producă administrarea nejustificată a unui medicament, tehnică sau manevră de îngrijire şi tratament, de maltratările din partea altor pacienţi sau persoane ori de alte acte de natură să antreneze o suferinţă fizică sau psihică.
(3) Pacientul cu tulburări psihice trebuie să fie implicat în procesul de luare a deciziei atât cât permite capacitatea lui de înţelegere. În cazul în care pacientul cu tulburări psihice nu îşi poate exprima liber voinţa, consimţământul în scris trebuie luat de la reprezentantul legal al acestuia.
(4) Nu este necesară obţinerea consimţământului în condiţiile prevăzute la alin. (3) atunci când este necesară intervenţia de urgenţă.
(5) Pacientul are dreptul să refuze sau să oprească o intervenţie medicală, după caz, asumându-şi în scris răspunderea pentru decizia sa; consecinţele refuzului sau ale opririi actelor medicale trebuie explicate pacientului, cu informarea medicului, dacă întreruperea tratamentului sau a îngrijirilor are drept consecinţă punerea în pericol a vieţii pacientului.
(6) Orice persoană care suferă de tulburări psihice trebuie tratată cu omenie şi respectul demnităţii umane şi trebuie să fie apărată împotriva oricăror forme de exploatare economică, sexuală sau de altă natură, împotriva tratamentelor vătămătoare şi degradante.
(7) Nu este admisă nicio discriminare bazată pe o tulburare psihică.

2. Prescrierea, eliberarea pe baza unei reţete medicale şi administrarea drogurilor

Prescrierea, eliberarea pe baza unei reţete medicale şi administrarea drogurilor, în alte condiţii decât cele prevăzute de lege, constituie infracţiune.

3. Pacientul privat de libertate

Asistentului medical generalist, moaşei şi asistentului medical care îngrijesc un pacient privat de libertate le este interzis să aducă atingere integrităţii fizice, psihice sau demnităţii acestuia.
Dacă asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical constată că pacientul privat de libertate a suportat maltratări, aceştia au obligaţia să informeze organele competente.

4. Situaţia pacienţilor infectaţi cu HIV sau bolnavi de SIDA

(1) Pacienţii infectaţi cu HIV sau bolnavi de SIDA au dreptul la îngrijire şi tratament medical în mod nediscriminatoriu, asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical fiind obligaţi să asigure îngrijirile de sănătate şi tratamentele prescrise acestor pacienţi.

(2) Păstrarea confidenţialităţii asupra datelor privind persoanele infectate cu HIV sau bolnave de SIDA este obligatorie pentru asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical care au în îngrijire, supraveghere şi/sau tratament astfel de persoane.
(3) Între specialiştii medico-sanitari, informaţiile cu privire la statusul HIV/SIDA al unui pacient trebuie să fie comunicate.

ART. 7 Probleme ale îngrijirii minorilor

(1) Dacă asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical apreciază că minorul este victim unei agresiuni sau privaţiuni, trebuie să încerce să îl protejeze, uzând de prudenţe, şi să alerteze autoritatea competentă.
(2) Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical trebuie să fie apărătorul copilului bolnav, dacă apreciază că starea de sănătate nu este bine înţeleasă sau nu este suficient de bine protejată.
(3) În vederea efectuării tehnicilor şi/sau a manevrelor de îngrijire şi/sau de tratament asupra unui minor, consimţământul trebuie obţinut de la reprezentantul legal al minorului, cu excepţia situaţiilor de urgenţă.

ART. 8 Probleme ale experimentării pe om

(1) Se interzice provocarea de îmbolnăviri artificiale unor oameni sănătoşi, din raţiuni experimentale.
(2) Dispoziţiile prezentului articol se completează cu celelalte prevederi legale incidente în materie.
(3) Impunerea, cu forţa sau prin inducere în eroare, a experimentului pe om reprezintă o abatere gravă pentru orice asistent medical generalist, moaşă şi asistent medical care participă în mod voluntar şi conştient la asemenea fapte.

C .ETICA ŞI DEONTOLOGIA CONSILIERULUI JURIDIC

ART. 1 Principii deontologice

(1) Integritatea si autonomia profesionala, respectarea legilor, probitatea, onoarea, vigilenta, confidentialitatea, organizarea, eficacitatea si perseverenta sunt ideile diriguitoare care guverneaza activitatea consilierului juridic.
(2) Indeplinirea corecta si in timp util a atributiilor profesionale confera substanta principiului integritatii profesionale.
(3) Autonomia si independenta profesionala a consilierului juridic se manifesta prin asumarea unor responsabilitati si actionarea la moment oportun intr-un context determinat.
(4) Consilierii juridici sunt independenti din punct de vedere profesional si se supun numai Constitutiei Romaniei, legii, statutului profesiei si prezentului cod de deontologie profesionala.
(5) Prin independenta profesionala in sensul prezentului cod se intelege libertatea de actiune si de opinie care este limitata doar prin dispozitii legale sau regulamentare aplicabile profesiei de consilier juridic.
(6) Corectitudinea si integritatea morala sunt valori fundamentale pe care consilierul juridic este obligat sa le respecte atat in timpul serviciului cat si in afara acestuia.
(7) Rezultatul activitatii consilierului juridic este o consecinta a urmaririi atente si continue a derularii sarcinilor incredintate.
(8) Datoria fiecarui consilier juridic este sa pastreze secretul datelor si informatiilor de care a luat la cunostinta in virtutea exercitarii profesiei cu exceptia unor dispozitii legale sau statutare contrare.
(9) Confidentialitatea datelor si informatiilor detinute contribuie la crearea unui climat de siguranta pentru entitatea beneficiara a serviciilor oferite.
(10) Organizarea riguroasa a activitatii consilierului juridic se face in scopul satisfacerii celor mai exigente standarde de calitate si eficacitate a muncii.
(11) Prin discernerea intre serviciul oferit si asteptarile beneficiarului, intre asteptarile personale, profesionale si consecintele economice, in activitatea consilierului juridic primeaza respectarea legii.
(12) Consilierul juridic este obligat sa depuna efortul necesar pentru realizarea si reusita sarcinilor ce ii revin in exercitarea profesiei.

(13) Respectarea si aplicarea principiilor enuntate constituie un deziderat si un scop al exercitarii profesiei de consilier juridic. Respectarea lor se impune chiar si in afara exercitarii activitatii profesionale, consilierul juridic fiind obligat sa se abtina de la savarsirea de fapte ilegale sau contrarii dispozitiilor statutare ale asociatiei profesionale din care face parte, de natura a aduce atingere principiilor fundamentale, ordinii publice si bunelor moravuri sau demnitatii profesiei de consilier juridic.

ART. 2 Conditii de exercitare a profesiei

(1) Consilierul juridic asigura apararea drepturilor si intereselor legitime ale spitalului, in conformitate cu Constitutia si cu legile tarii.

(2) In virtutea unei pregatiri profesionale deosebite si a stapanirii perfecte a tehnicilor de asistenta, consiliere si reprezentare consilierul juridic trebuie sa dovedeasca o amanuntita cunoastere a problematicii cauzelor supuse spre rezolvare.

(3) Apartenenta consilierului juridic pe baza unui contract individual de munca la spital nu aduce atingere indatoririlor sale profesionale, oportunitatii de a alege metodele de lucru sau posibilitatii de luare a unor decizii in plan profesional.

(4) Consilierului juridic ii este interzis in exercitarea profesiei sa tolereze acte ilegale.

(5) Consilierul juridic nu se poate prevala de pozitia sa pentru a satisface anumite interese personale.

(6) El va refuza orice oferta sau promisiune de avantaje ilicite si se va abtine de la acte care contravin principiilor moralei si celor de ordine publica.

(7) Consilierul juridic este responsabil de concluziile si actiunile sale in exercitarea profesiei.

(8) Profesia de consilier juridic se exercita personal de catre consilierul juridic inscris pe Tabloul profesional al consilierilor juridici definitivi sau stagiari, tinut de catre Colegiile Consilierilor Juridici din Romania.

(9) Consilierul juridic va utiliza cu buna credinta mijloacele tehnice si baza materiala puse la dispozitie de catre beneficiarul serviciilor sale.

ART. 3 Indatoriri profesionale si raporturile dintre consilierii juridici

(1) Consilierul juridic trebuie sa asigure transparenta activitatii sale in relatiile cu spitalul, precum si cu tertele persoane sub rezerva respectarii obligatiei de confidentialitate.

(2) Lipsa de transparenta poate aduce prejudicii grave imaginii profesiei de consilier juridic si este interzisa cu desavarsire.

(3) Consilierul juridic va evita desfasurarea unor activitati susceptibile de a leza libertatea sa de apreciere a cauzelor incredintate spre rezolvare sau sa fie pus intr-o situatie care poate fi perceputa ca fiind de natura sa lezeze demnitatea profesiei.

(4) Consilierul juridic va accepta sarcinile pe care le considera compatibile cu competenta si functia sa.

(5) Consilierul juridic va refuza sarcinile care contravin dipozitiilor legale sau prezentului cod si va lua masurile de precautie necesare pentru a evita situatiile similare.

(6) Consilierul juridic va evita orice conflict de interese care ar aduce atingere imaginii profesiei de consilier sau a spitalului. Nu poate fi considerata evitare de conflict situatia in care consilierul era obligat sa intervina pentru restabilirea legalitatii si nu a intervenit.

(7) Consilierul juridic va respecta specificitatea exercitarii profesiei sale si va sustine independent acesteia.

(8) Consilierul juridic va sprijini colegii in exercitarea profesiei, in aplicarea si apararea prezentului cod. El va raspunde favorabil la cererea de consultanta a acestora si ii va ajuta in situatii dificile, in limita posibilitatilor sale, in special prin rezolvarea unor probleme de ordin deontologic.

(9) Consilierul juridic va tine cont de opiniile si practicile colegilor in masura in care acestea nu contravin principiilor generale cuprinse in prezentul cod.

(10) Se interzice consilierului juridic orice manifestare de concurenta neloiala iar exercitarea profesiei se face exclusiv pe criterii de competenta profesionala.

ART. 4 Imaginea profesiei

(1) Relatiile intre consilierii juridici se bazeaza pe respect reciproc si buna credinta pentru a constitui un exemplu de integritate a unui corp profesional bine definit.

(2) Consilierul juridic trebuie sa promoveze prin comportamentul sau in orice circumstante o imagine favorabila profesiei sale. In acest sens consilieriul juridic va constientiza consecintele posibile ale comportamentului sau profesional si ale actelor indeplinite in exercitarea profesiei.
(3) Promovarea unei imagini favorabile profesiei se realizeaza prin asigurarea unei prestatii de calitate.
(4) Exercitarea profesiei de consilier impune obligatia de largire a orizonturilor cunoasterii profesionale.
(5) Consilierul juridic este obligat sa-si desfasoare cu maxima atentie activitatea profesionala si sa dea dovada de cinste si corectitudine in orice circumstante.
(6) Formarea imaginii profesiei de consilier este rezultatul efortului comun al tuturor reprezentantilor profesiei de consilier juridic
(7) Perfectionarea continua a profesiei de consilier juridic va fi asigurata prin fixarea si respectarea unor obiective clare, in concordanta cu tendintele generale de dezvoltare ale societatii. Obiectivele generale ale profesiei sunt comune tuturor consilierilor juridici si se respecta ca atare.
(80 Celeritatea actiunilor consilierului juridic este esentiala pentru activitatea acestuia, asigurand indeplinirea in conditii optime a sarcinilor incredintate. Consilierii juridici vor sprijini eforturile colegilor pentru mentinerea unui climat de legalitate si profesionalism in domeniu.

ART. 5 Dispozitii finale

Responsabilitatea profesionala a consilierilor juridici este angajata pentru nerespectarea normelor de exercitarea a profesiei stabilite prin lege, statutul profesiei si actele normative in vigoare.
Nerespectarea normelor deontologice atrage raspunderea consilierului juridic.

CAPITOLUL V
METODOLOGIA STABILIRII RISCURILOR SI VULNERABILITATILOR ETICE

Metodologia propusă este o sinteză a mai multor abordări posibile în analiza riscurilor şi vulnerabilităţilor:
În cadrul acestei metodologii lucrăm cu următoarele definiţii:

- Vulnerabilitate = slăbiciune în sistemul de reglementare sau în cel de control al activităţilor, ce ar putea fi exploatată declanşând o faptă reprobabila;
- Ameninţare = acţiunea sau evenimentul potenţial care poate să apară în cadrul activităţii;
- Risc = probabilitatea de apariţie a unei ameninţări vizând un angajat, colectiv profesional sau domeniu de activitate, determinand cauze / vulnerabilităţi specifice şi de natură să producă un impact/efecte cu privire la îndeplinirea obiectivelor activităţilor unui departament;
- Departament = formă de organizare care reuneşte un ansamblu de angajaţi care realizează acelaşi gen de activităţi şi sunt expuşi la riscuri similare.

Procesul prin care sunt identificate riscurile şi vulnerabilităţile cuprinde trei etape:

1. **Formarea grupului de lucru pentru integritate / stabilirea persoanei responsabile cu analiza vulnerabilităţilor şi riscurilor**

☐ Constituirea şi stabilirea componenţei grupului de lucru / desemnarea persoanei responsabile
☐ Informarea personalului instituţiei cu privire la aplicarea metodologiei la nivelul instituţiei.
☐ Instruirea membrilor grupului de lucru cu privire la aplicarea metodologiei şi fixarea responsabilităţilor individuale.

Responsabilităţile grupului de lucru:

- Identificarea vulnerabilităţilor şi activităţilor/funcţiunilor cu risc;
- Colectarea datelor pentru a putea identifica problemele reale precum şi soluţiile acestor probleme;
- Redactarea raportului de evaluare a riscurilor şi vulnerabilităţilor la corupţie şi a măsurilor de remediere a acestora.

2. **Identificarea vulnerabilităţilor, ameninţărilor şi riscurilor**

Pentru identificarea vulnerabilităţilor, ameninţărilor şi riscurilor se vor desfăşura următoarele activităţi de către grupul de lucru:

- Elaborarea, în baza organigramei şi a legislaţiei, a listei cu atribuţiilor principale ale angajatilor.

După elaborarea acestei liste, vă recomandăm să o supuneţi atenţiei angajaţilor instituţiei prin e-mail. Includeţi toate recomandările primite.

Atribuţiile care sunt caracterizate de un nivel ridicat de monopol şi putere discreţionară de decizie, precum şi de slaba prezenţă a transparenţei în procesul de luare a deciziilor, sunt cel mai probabil vulnerabile.

☐ Identificarea ariilor de intervenţie

Fiecare membru al grupului de lucru va completa analiza multicriterială. Rezultatele se centralizează la nivelul grupului de lucru şi se stabilesc ariile de intervenţie (atribuţiile) pentru care se vor dezvolta măsuri de remediere.

☐ Organizarea unui atelier de lucru în care să fie validată lista cu atribuţiile vulnerabile şi ariile de intervenţie.

Raport de evaluare a riscurilor şi vulnerabilităţilor şi a măsurilor de remediere

Atribuţia vulnerabilă	**Vulnerabilităţi**	**Ameninţări**	**Risc (ridicat, mediu, scăzut)**	**Cauze[1]**	**Măsuri de remediere a vulnerabilităţilor**
Ex: Atribuţia 1 Achiziţii	Vulnerabilitatea 1.1. Lipsa unor sisteme eficiente de inspecţie şi monitorizare a calităţii serviciilor furnizate de câştigătorii licitaţiei	Ameninţarea 1.1.1. Oferirea unei atenţii angajatului pentru a nu cere detalii despre calitatea serviciilor	Ridicat	Contract fără clauze clare Lipsa cunoştinţelor angajatului în identificarea greşelilor de proiectare	
		Ameninţarea 1.1.2	Mediu		
	Vulnerabilitatea 1.2	Ameninţarea 1.2.1	Mediu		

Riscurile si vulnerabilitatile de care se va tine cont in evaluare vor fi in legatura cu:

Principiile care guvernează conduita profesională a personalului:

1. Prioritatea interesului public - principiu conform căruia personalul are îndatorirea de a considera interesul public mai presus decât interesul personal, în exercitarea atribuţiilor funcţiei;
2. Asigurarea egalităţii de tratament a cetăţenilor - principiu conform căruia personalul are îndatorirea de a aplica acelaşi regim juridic în situaţii identice sau similare;
3. Profesionalismul - principiu conform căruia personalul are obligaţia de a îndeplini atribuţiile de serviciu cu responsabilitate, competentă, eficientă, corectitudine şi conştiinciozitate;
4. Imparţialitatea şi nediscriminarea - principiu conform căruia angajaţii sunt obligaţi să aibă o atitudine obiectivă, neutră faţă de orice interes politic, economic, religios sau de altă natură, în exercitarea atribuţiilor funcţiei;

[1] Identificaţi cât mai bine cauzele vulnerabilităţii, eventual utilizând un arbore al problemelor.

5. Integritatea morală - principiu conform căruia personalului îi este interzis să solicite sau să accepte, direct ori indirect, pentru el sau pentru altul, vreun avantaj ori beneficiu moral sau material;
6. Libertatea gândirii şi a exprimării - principiu conform căruia personalul poate să-şi exprime şi să-şi fundamenteze opiniile, cu respectarea ordinii de drept şi a bunelor moravuri;
7. Cinstea şi corectitudinea - principiu conform căruia, în exercitarea funcţiei şi în îndeplinirea atribuţiilor de serviciu, personalul trebuie să fie de bună-credinţă şi să acţioneze pentru îndeplinirea conformă a atribuţiilor de serviciu;
8. Personal ori angajat - persoana încadrată şi numită într-o funcţie in cadrul spitalului, în condiţiile Legii nr. 53/2003, cu modificările ulterioare.
9. Funcţie - ansamblul atribuţiilor şi responsabilităţilor stabilite, în temeiul legii, în fişa postului;
10. Interes public - acel interes care implică garantarea şi respectarea de către spital, a drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime ale cetăţenilor, recunoscute de Constituţie, legislaţia internă şi tratatele internaţionale la care România este parte, precum şi îndeplinirea atribuţiilor de serviciu, cu respectarea principiilor eficienţei, eficacităţii şi economicităţii cheltuirii resurselor;
11. Interes personal - orice avantaj material sau de alta natură, urmărit ori obţinut, în mod direct sau indirect, pentru sine ori pentru alţii, de către personal prin folosirea reputaţiei, influenţei, facilităţilor, relaţiilor, informaţiilor la care are acces, ca urmare a exercitării atribuţiilor funcţiei;
12. Conflict de interese - acea situaţie sau împrejurare în care interesul personal, direct ori indirect, al angajatului contravine interesului public, astfel încât afectează sau ar putea afecta independenţa şi imparţialitatea sa în luarea deciziilor ori îndeplinirea la timp şi cu obiectivitate a îndatoririlor care îi revin în exercitarea funcţiei deţinute;
13. Informaţie de interes public - orice informaţie care priveşte activităţile sau care rezultă din activitatea unităţii sanitare, şi care este stabilită astfel de către conducerea instituţiei, în baza prevederilor legale în vigoare, indiferent de suportul ei;
14. Informaţie cu privire la date personale - orice informaţie privind o persoană identificată sau identificabilă.

RISCURILE SI VULNERABILITATILE PROPUSE PENTRU NEOBTINEREA CONSIMTAMANTULUI INFORMAT

Atribuţia vulnerabilă	**Vulnerabilităţi**	**Ameninţări**	**Risc (ridicat, mediu, scăzut)**	**Cauze[2]**	**Măsuri de remediere a vulnerabilităţilor**
1 Efectuarea tratamentului fara obtinerea consimtamantului	1.1. necunoasterea de catre pacient prin neinformare a incidentelor si accidentelor pe care manevra le impune	1.1.1. dezvoltarea unui incident sau accident pe perioada manevrei	Ridicat	Lipsa cunoştinţelor angajatului în identificarea greşelilor de proiectare	Instruire procedura
2. Stabilirea planului de investigatie fara obtinerea	2.1. necunoasterea de catre pacient prin	2.1.2 dezvoltarea unui incident sau accident pe	Mediu	Lipsa cunoştinţelor angajatului în identificarea	Instruire procedura

consimtamantului	neinformare a incidentelor si accidentelor pe care procedurile de diagnostic le pot dezvolta	perioada manevrei de diagnostic		greşelilor de proiectare	
3. Neefectuarea tratamentului pcientului necooperant in lipsa consimtamantului	3.2. neacordarea ingrijirilor	3.2.1 degradarea starii de sanatate a pacientului iremediabil sau cu urmari grave	Mediu	Lipsa cunoştinţelor angajatului în identificarea greşelilor de proiectare	Aplicarea procedurii de comisie de arbitraj

CAPITOLUL VI
DISPOZITII FINALE

Raspunderea personalului spitalului.

(1) Incalcarea dispozitiilor prezentului cod constituie abatere şi atrage raspunderea disciplinara a personalului, in conditiile legii, care nu exclude răspunderea civilă, penală, administrativă sau materială.

2) Comisiile interne cu atributii disciplinare au competenta de a cerceta incalcarea prevederilor prezentului cod de conduita si de a propune aplicarea sanctiunilor disciplinare in conditiile Legii nr. 53/2003, republicata, cu modificarile ulterioare.

(3) In cazurile in care faptele savarsite intrunesc elementele constitutive ale unor infractiuni, vor fi sesizate organele de urmarire penala competente, in conditiile legii.

Elaborarea prezentului COD DE ETICĂ al personalului spitalului are la bază, ca temei legal, următoarea legislatie în vigoare:

- Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătătii, cu modificările si completările ulterioare;
- Hotărârea Colegiului Medicilor din România nr. 2/2012 privind adoptarea Statutului si a Codului de deontologie medicala ale Colegiului Medicilor din Romania ;
- O.U.G. nr. 144/ 2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moaşă şi a profesiei de asistent medical, precum şi organizarea şi funcţionarea Ordinului Asistenţilor Medicali Generalişti, Moaşelor şi Asistenţilor Medicali din România;
- Hotărârea OAMGMAMR nr. 2/2009 privind adoptarea Codului de etică si deontologie al asistentului medical generalist, al moasei si al asistentului medical din România;
- Statut 1/2004 al profesiei de consilier juridic ;
- Codul deontologic al consilierului juridic;
- Legea nr. 46/2003 privind drepturile pacientului;
- Norme de aplicare a Legii drepturilor pacientului nr. 46/2003, publicată în Monitorul Oficial, Partea I

INTOCMIT,
Consilier Etic
Ec. Crista Liviuta

TABEL NOMINAL DE LUARE LA CUNOSTINTA A CODULUI DE ETICA

NUME SI PRENUME	SEMNATURA	DATA
1. Dr. Radu Bogdan - Director Medical		
2. Asistent coordonator - Meiescu Liliana		
3. Ec. Jurjoni Oana - Coord. RUNOS		
4. Ec. Vitasu Georgeta - Management Cal.		
5. Jurjoni Oana - Consilier Juridic		
6. Dr. Breaza Gelu - Presedinte Consiliu Etic		
7. Ec. Cristea Liviuta - Consilier Etic		
8. Dr. Vanariu Monica - Sef UPU		
9. Ec. Ciurescu - Jivan Gabriela - Dir. Fin. Contab		